

[Glistrup]

siges at være en ganske kraftig kur mod mæceneri, at vi har beskatningsprocenter som dem, der er blevet vedtaget i dette folketing.

Men nu vel, så må vi altså vente med at få Det kgl. Teater udbygget. I værste fald, hvis det ikke mere kan fungere i 1870er-bygningen, så må vi overkomme den indskrænkning i danskernes levestandard, at vi altså ikke mere har et kongeligt teater, men vi kan da glæde os over, at befolkningen har så mange andre adspredelser, så mange andre teatermuligheder, så mange andre underholdningsmuligheder og så mange andre belæringsmuligheder. Selvfølgelig kan det godt give et stik i hjertet på mange af os, som netop har det som vores særlige interesse, at vi holder meget af at komme til en forestilling i Det kgl. Teater, men vi står nu engang ikke og lovgiver for os, der specielt har denne interesse, vi står og lovgiver for den samlede danske befolkning, hvor vi dog ganske klart må erkende, at der er mange, der både ud fra deres interesseområde, ud fra deres bopæl og ud fra hele deres baggrund absolut hellere vil interessere sig for andre ting. Som den gamle Vedel-Petersen skrev i kronikken i sin tid, er der nogle, der hellere vil have en cykel, og de skal da have lov til at få en cykel i stedet for at skulle betale noget mere i skat for at sørge for, at specielt Det kgl. Teater opretholdes.

Det er da rigtigt, at Det kgl. Teater passer som hånd i handske i den tidligere enevældes tid. Der var mange forhold i det samfund, som eksisterede i begyndelsen af 1700-tallet her i København, som kunne føre til, at det var rimeligt at have et kongeligt teater. Men tiderne forandrer sig, og det kan nok fastslås, at der langtfra er de samme hensyn i dag, der kræver, at vi skal gå ind for en ordning specielt af denne art. Skal vi endelig til at fordele af de skatteydermidler, som vi jo må administrere væsentligt mere sparsomt, end det har været skik i dette hus igennem alt for mange år, til kulturen, så er det nok trods alt bedre at give dem til folk, der aktivt vil spille dilettant på Tåsinge eller i Vester-Skerninge, end absolut at skulle ofre dem på disse pragtinvesteringer og pragtforestillinger, der føres frem på Det kgl. Teater. Det danske lynne er nok nærmere til forsamlingshusskuespillerkunst end til det store, flotte, kongelige skuespil-, opera- og ballethus, som man nu vil til at forberede med dette lovfor-slag.

Derfor skal vi nok levere fire ja'er her ved anden behandling, men ved tredje behandling bliver det fra fremskridtspartiets side et torndende nej.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Inden vi går videre, skal jeg henlede medlemmernes opmærksomhed på, at der vil blive nogle problemer med frakørslen fra Christiansborg Slot i aften mellem kl. 18.30 og kl. 21.00. Der er ved at blive omdelt en meddelelse til medlemmerne om det. Det skyldes, at der skal afholdes cykelløb i kvarteret.

Endvidere skal jeg oplyse, at de to sidste sager på dagsordenen for i dag efter ønske udgår og optages på dagsordenen for mødet i morgen.

Ingerlise Koefoed (SF):

Der har jo foregået et meget intenst og ret hurtigt arbejde med denne lovgivning, og jeg hører til dem, der beklager, at lovforslaget fremkom så sent, at nogle har haft grund til at synes, at det kom til at gå lidt for stærkt. Men på den anden side vil jeg sige, som jeg startede med at sige, at det arbejde, der er foregået, har været meget intenst – i hvert fald fra udvalgets side. Det kneb jo en overgang med at få de svar, vi efterlyste, på, hvordan man egentlig havde regnet sig frem til de 175 mill. kr., og det kneb især med at få svar på, hvorfor et ingeniørfirma her fra byen syntes at kunne regne helt, anderledes, end man havde gjort i Det kgl. Teater og hos bygningsinspektøren. Vi spurgte, og vi spurgte, og vi fik ærlig talt i begyndelsen nogle temmelig overfladiske svar. Men efterhånden som flere og flere i udvalget syntes at bliver mere og mere interesserede i at stille de spørgsmål, lykkedes det at få nogle svar, som jeg for mit vedkommende i hvert fald har betragtet som ganske fyldestgørende.

Jeg er udmærket tilfreds med, at ministeren har besluttet sig til ikke at sige 175 mill. kr. i 1980-kroner, som der står i lovforslaget, men at ministeren har besluttet sig til at sige »indtil« 175 mill. kr. Jeg er også tilfreds med, at der, når det første projekteringsarbejde er afsluttet, bliver sat en kontrol ind på prisberegningen, sådan at vi får tallene tilbage i kulturudvalget og, så vidt jeg har forstå-